

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-05-18
Besvaras senast
2016-06-09

Till statsrådet Åsa Regnér (S)

2015/16:658 Utsatta EU-medborgare

Regeringens nationella samordnare för utsatta EU-medborgare, Martin Valfridsson, lämnade den 1 februari i år sin slutrapport *Framtid sökes*. Samordnarens uppdrag var att ”främja erfarenhetsutbyte och samverkan mellan berörda aktörer i Sverige, främja kontakter mellan aktörer i Sverige och aktörer i de utsatta EU-medborgarnas hemländer, samt sprida kunskap om EU-medborgarnas rättigheter när de vistas i Sverige utan uppehållsrätt.”

Rapporten mötte stark kritik från en lång rad MR- och frivilligorganisationer som ansåg att den brast i vetenskaplighet, inte tog hänsyn till de internationella konventioner som Sverige är bundet av och i hög utsträckning bygger på anekdoter och utredarens egna åsikter. Det enda skarpa förslaget som presenteras i rapporten är att länsstyrelserna bör få samordningsansvar för frågor som rör dessa utsatta unionsmedborgare.

Ändå var det framför allt utredarens andra slutsatser som fick genomslag i medierna: att utsatta unionsmedborgares barn inte bör erbjudas skola, att kommunerna inte bör anvisa särskilda platser för boende och att privatpersoner bör undvika att ge pengar till tiggare och i stället ge till hjälporganisationer. Dessa budskap plockades sedan tydligt upp av såväl statsminister Löfven och statsrådet Regnér.

En lång rad organisationer har krävt att utredningen ska ut på remiss så att felaktigheter kan bemötas. Ett krav som regeringen har ignorerat. Vi har nu de senaste veckorna dessutom tagit del av avslöjanden i radioprogrammet *Kaliber* i Sveriges Radio som rör Hjärta till hjärta, den hjälporganisation som Valfridsson särskilt pekat ut som en lämplig organisation att donera pengar till i stället för att ge direkt i handen till behövande. I programmet har bland annat framkommit att romerna i Hjärta till hjärtas projekt får mycket låg ersättning för sitt arbete samt att både kontrakt och sjukförsäkring saknas.

Redan kort efter att samordnaren lämnade sin rapport började kommuner runt om i landet ändra sina policyer kring utsatta EU-medborgare med hänvisning till utredningen. Utredningen betraktas av många som nationella riktlinjer. Detta är allvarligt, inte minst eftersom rapporten kritiserats för bristande kvalitet, och eftersom den i många stycken öppet stöder en hjälporganisation som anklagas för oegentligheter.

Mot bakgrund av detta vill jag fråga statsrådet Åsa Regnér:

Speglar slutrapporten *Framtid sökes* statsrådets och regeringens syn på hur utsatta unionsmedborgare bör bemötas, och om inte, hur och när avser statsrådet att förtydliga detta för Sveriges kommuner och landsting?

.....

Christina Høj Larsen (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors